

delse af en anden lov, og man prøver at gøre lovens almindelige paragraffer så altomfattende, at man kan straffe de forbrydelser, som er beskrevet i lige præcis torturkonventionen i dette tilfælde.

Som sagt har jeg ikke nogen anden interesse, end at vi må sikre, at vi er dækket ind og ikke kan blive kritiseret for, at vi ikke har kriminaliseret tortur i Danmark, og vi må også sikre, at folk, der begår tortur, kan blive straffet. Det har jeg fået en garanti for, men det er klart, at hvis man kan finde nogle eksempler, eller hvis der kan sættes spørgsmålstejn ved noget, må vi have det frem i udvalgsarbejdet. Det kan vi bl.a. gøre på baggrund af det brev, jeg har modtaget fra Amnesty International.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har med stor interesse lyttet til forsvarsministerens kommentarer til den debat, der har været indtil nu, og jeg har da også forståelse for, at man ikke kan svare på alle de spørgsmål og kommentarer, der er kommet frem i dag.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge endnu en gang til det problem, som jeg synes der ganske klart er i forbindelse med det militære straffelovforslags § 18. I bemærkningerne til forslaget siges det, at man skal træffe afgørelsen ud fra en objektiv vurdering, men hvordan mener forsvarsministeren, at man kan gøre det i det retslige spil? Man kan ikke kalde det en objektiv vurdering, den vil jo altid være subjektiv, så begrundelsen i bemærkningerne til lovforslaget er rent nonsens, og jeg synes, vi skal prøve at gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Først vil jeg undskylde over for hr. Hans Kristian Skibby, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet.

Det er helt klart, og det må jeg blankt erkende, at jeg ikke bed mærke i det, da jeg læste det igen. Men jeg skal give hr. Hans Kristian Skibby det tilsagn, at det vil vi se på, for det må ikke være nogen hindring for, at hr. Skibby – hvad skal vi sige – kan leve med forslaget. Det er klart, at vi kan dyrke det en lille smule og få belyst, hvad det er, man egentlig mener.

Men det er jo også klart, at det er meget, meget svært at sætte alle eksempler op på, hvad den overordnede skal gøre for at gøre sig – i gåseøjne – fortjent til at blive straffet med fængsel i

et eller andet antal måneder. Vi kan måske prøve at tydeliggøre det ved forskellige eksempler, og jeg er helt klart villig til, at vi får set på selve formuleringen i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg takker også ministeren for svarene og vil blot bede om en kommentar til de bemærkninger, jeg havde om Danmark som besættelsesmagt, hvor jeg spurgte, om vi kan forvente, at vi i det videre arbejde får en beskrivelse af, hvilke vilkår der er gældende i relation til den militære straffelov, når Danmark er besættelsesmagt.

Jeg ved godt, at det ikke har ligget i regeringens ordvalg at bruge ordet besættelsesmagt om den danske indsats i Irak. Men det er jo en kendsgerning, at Irakkrigen startede i marts 2003 og varede til maj måned, hvor USA's præsident Bush sagde, at nu var krigen slut – det var, så vidt jeg husker, den 1. maj 2003 – og i perioden derefter, altså fra maj 2003 til juli 2004, var USA og England i FN's terminologi og resolutioner besættelsesmagt. FN brugte ordet »occupation«, og Danmark var med sit militære bidrag en del af den magt.

Selv om vi måske ikke var direkte defineret som besættelsesmagt, var vi en del af en besættelsesmagt, og det gode spørgsmål er: Forholder dette militære straffelovforslag sig overhovedet til Danmarks optræden som militærmagt eller en del af en militærmagt? Vi ved, at der i konventionerne ligger en lang række bestemmelser om civilbefolkningen og varetagelse af deres beskyttelse og en lang række andre ting, som ikke kan betragtes som en væbnet konflikt, men alligevel kan der komme lovovertrædelser af forskellig art, og det er det, vi gerne vil have belyst i det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er rigtigt, som hr. Per Kaalund siger, at i international forstand har Danmark ikke været dømt som besættelsesmagt, ej heller i konflikten i Irak, og det er også korrekt, at to lande i koalitionen – så vidt jeg husker, er det Storbritannien og USA – har været det, man definerer som værende besættelsesmagt.

Kl. 12.05

Det er et spørgsmål, som jeg mener skal belyses yderligere, men jeg kan sige til hr. Per Kaalund, at netop det at være en besættelsesmagt er ikke altid noget, som udløser det, der hedder en